16 LUT 2010
147/2010

MINISTERSTWO FINANSÓW
Podsekretarz Stanu
Maciej Grabowski
PK2/066/ 8 /KZH/2010/147

Warszawa, 2010.02.

Pan
Henryk Poniatowski
Przewodniczący Ogólnopolskiego
Związku Zawodowego Oficerów i Marynarzy

W związku z pismem z dnia 5 stycznia 2010 r., dotyczącym polsko – norweskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, uprzejmie informuję co następuje.

Jak wspomniano w przedmiotowym piśmie, Ministerstwo Finansów od kilku lat prowadzi prace zmierzające do ujednolicenia metod unikania podwójnego opodatkowania w umowach z krajami Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego, w celu osiągnięcia porównywalności zasad opodatkowania dochodów z pracy, niezależnie od kraju osiągania tych dochodów.
Należy jednak wspomnieć o kilku podstawowych zasadach, które kierują przedstawicielami Ministerstwa Finansów, podczas negocjacji umów o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Istotą umowy podatkowej, co znajduje odzwierciedlenie zarówno w jej nazwie, jak też treści, jest intencja Umawiających się Państw uniknięcia podwójnego opodatkowania oraz zapobiegnięcia uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu. Konsekwencją powyższego są działania obu Umawiających się Stron podejmowane w celu uniknięcia sytuacji zarówno nałożenia podwójnych podatków, jak też wystąpienia możliwości całkowitego uchylenia się od opodatkowania przez podatników.
Ponadto, należy pamiętać, iż umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania jest umową, która bez osiągnięcia dwustronnego konsensusu nie ma możliwości wejścia w życie, co – przy braku takiej umowy – skutkuje prawem obu państw do pełnego opodatkowania danych kategorii dochodu. W rezultacie, realizacja własnej polityki podatkowej przez każde z Umawiających się Państw ograniczone jest wolą i możliwością osiągnięcia kompromisu z druga stroną umowy, przy uwzględnieniu jej przepisów wewnętrznych oraz prowadzonej aktualnie polityki podatkowej.

W przypadku przedmiotowej umowy polsko – norweskiej, obecne brzmienie zapisu art. 14 ust. 3 jest wynikiem wprowadzonych w norweskim prawie wewnętrznym zachęt podatkowych dla statków zarejestrowanych w Norweskim Międzynarodowym Rejestrze Statków (NIS). Obie strony umowy zgodziły się, iż sytuacja podwójnego nieopodatkowania dochodów marynarzy, osiągniętych z pracy na pokładzie statku zarejestrowanego w NIS jest sytuacją niepożądaną i stawiałoby to tych marynarzy w pozycji zdecydowanie uprzywilejowanej w stosunku do pozostałych grup podatników w obu krajach, które zobligowane są do płacenia podatków na zasadach ogólnych.

Argument o naruszeniu zapisów art. 32 w związku z artykułem 217 Konstytucji RP jest w tym przypadku całkowicie nieuprawniony. Z uwagi na konieczność osiągnięcia konsensusu podczas negocjacji każdej z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, o czym wspomniano na wstępie, nieuniknione jest różnicowanie zapisów w każdej z umów, z uwagi na rozbieżności przepisów wewnętrznych Umawiających się Państw czy też kierunki prowadzonej przez nie polityki. W takich warunkach, osiągnięcie identycznego opodatkowania jakiejkolwiek kategorii dochodów w każdej z 80 zawartych dotychczas przez Polskę umów o unikaniu podwójnego opodatkowania jest niewykonalne.